

Byla C-35/05

Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH

prieš

Ministero delle Finanze

*(Corte suprema di cassazione prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)*

„Aštuntoji PVM direktyva — 2 ir 5 straipsniai — Apmokestinamieji asmenys, kurie
nėra įsisteigę šalies teritorijoje — Nepagrįstai sumokėtas mokestis —
Grąžinimo tvarka“

Generalinės advokatės E. Sharpston išvada, pateikta 2006 m. birželio 8 d. . . . I - 2428
2007 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas I - 2452

Sprendimo santrauka

1. *Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Mokesčio grąžinimas apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje
(Tarybos direktyvos 79/1072 2 ir 5 straipsniai)*

2. *Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Mokestį mokantys asmenys*
(Tarybos direktyvos 77/388 21 straipsnio 1 punktas)
3. *Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Nepagrįstai sąskaitoje faktūroje nurodyto mokesčio sugrąžinimas*
(Tarybos direktyva 77/388)

1. Aštuntosios direktyvos 79/1072 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – Pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje, tvarka, 2 ir 5 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pridėtinės vertės mokestis, kurio nereikia sumokėti ir kuris yra klaidingai nurodytas paslaugos gavėjui pateiktoje sąskaitoje faktūroje, vėliau sumokėtas nacionalinėms mokesčių institucijoms, pagal šias nuostatas negali būti grąžintas.

atskaitą minėto 17 straipsnio prasme negali būti taikoma sąskaitoje faktūroje klaidingai nurodytam ir paskui sumokėtam nacionalinėms mokesčių institucijoms pridėtinės vertės mokesčiui, reikia konstatuoti, kad šis pridėtinės vertės mokestis negali būti grąžintas pagal Aštuntosios direktyvos nuostatas.

(žr. 25–28 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

Aštuntąją direktyvą, kuria nesiekama pakeisti Šeštąją direktyvą 77/388 nustatytos sistemos valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo srityje, siekiama nustatyti valstybėje narėje apmokestinamųjų asmenų, įsisteigusių kitoje valstybėje narėje, sumokėto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo tvarką. Taigi ja siekiama suderinti Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 3 dalyje nustatytą teisę susigrąžinti mokestį. Iš tikrųjų Aštuntosios direktyvos 2 ir 5 straipsniai aiškiai nurodo į Šeštosios direktyvos 17 straipsnį. Šiomis aplinkybėmis, kadangi teisė į

2. Išskyrus atvejus, kurie aiškiai nurodyti Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo, iš dalies pakeistos Direktyva 92/111, 21 straipsnio 1 punkte, tik prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas turi

būti laikomas atsakingu už pridėtinės vertės mokesčio sumokėjimą valstybės narės, kurioje buvo pateiktos prekės ar suteiktos paslaugos, mokesčių institucijoms.

(žr. 33 punktą, rezoliucinės dalies 2 punktą)

3. Neutralumo, veiksmingumo ir nediskriminavimo principai nedraudžia nacionalinės teisės aktų, pagal kuriuos tik prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas gali prašyti grąžinti nepagrįstai kaip pridėtinės vertės mokestį nacionalinėms mokesčių institucijoms sumokėtas sumas, o prekių ar paslaugų gavėjas gali prekių tiekėjui ar paslaugų teikėjui civiline tvarka pareikšti ieškinį dėl nepagrįstai

sumokėto mokesčio išieškojimo. Tačiau, jei neįmanoma arba pernelyg sudėtinga susigrąžinti pridėtinės vertės mokestį, valstybės narės turi numatyti priemones, kurios leistų prekių ar paslaugų gavėjui susigrąžinti sąskaitoje faktūroje klaidingai nurodytą mokestį siekiant laikytis veiksmingumo principo.

Šiam atsakymui neturėtų daryti įtakos nacionalinės teisės aktai, reglamentuojantys tiesioginius mokesčius, nes tiesioginių mokesčių sistema kaip visuma nėra susijusi su pridėtinės vertės mokesčio sistema.

(žr. 42, 45 punktus, rezoliucinės dalies 3 punktą)